Rok IV

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

Nr. 12. Warszawa, dnia 15 grudnia 1935 r.

Prenumeratę (w Warszawie zł. 12 rocznie, poza Warszawą zł. 16) przyjmuje wyłącznie Księgarnia Rolnicza w Warszawie, ul. Mazowiecka 10.

TREŚĆ:

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

SKOROWIDZ RZECZOWY.

105.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 26 października 1935 r.

o kosztach, związanych z uregulowaniem stanu hipotecznego lub prawa własności gruntów, oddanych w drodze parcelacji w posiadanie nabywców.

Na podstawie art. 14 cz. 1 ustawy z dnia 23 marca 1929 r. o uregulowaniu stanu hipotecznego nieruchomości, oddanych w toku parcelacji w posiadanie nabywców na obszarze województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 276) w brzmieniu ustawy z dnia 28 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 252), art. 16 cz. 2 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o uregulowaniu prawa własności gruntów, oddanych w drodze parcelacji w posiadanie na-

bywców na obszarze województw centralnych i wschodnich (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 308) w brzmieniu ustawy z dnia 28 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 278) i art. 16 cz. 2 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o uregulowaniu prawa własności gruntów, oddanych w drodze parcelacji w posiadanie nabywców na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 267), zarządzam co następuje:

§ 1. Wydatki, poza kosztami czynności pomiarowych, poniesione przez urząd wojewódzki w związku z czynnościami przygotowawczemi i postępowaniem, przewidzianem w wymienionych ustawach, oblicza się według ryczałtowej stawki zasadniczej i stawek dodatkowych, ustalonych w rozporządzeniu niniejszem.

§ 2. Ryczałtowa stawka zasadnicza wynosi 50 zł. i uwzględniana jest z tytułu wydatków w każdem postępowaniu.

§ 3. Do stawki zasadniczej dolicza się stawki dodatkowe w przypadkach:

1) gdy łączny obszar działek, oddanych w posiadanie nabywców, przewyższa 50 ha (§ 4);

2) gdy działek (gospodarstw) jest więcej, niż 5 (§ 5);

3) gdy właściwy sąd znajduje się poza siedzibą urzędu wojewódzkiego (§ 6);

4) gdy w związku ze sporządzeniem projektu segregacj i obciążeń urząd wojewódzki przeprowadza szacunek na gruncie (§ 7);

5) gdy urząd wojewódzki opłacił koszty sądowe (§ 8).

Stawka dodatkowa z tytułu jednego z przypadków, wymienionych w paragrafie niniejszym, nie wyłącza stawki z tytułu innego przypadku.

§ 4. Jeżeli łączny obszar działek stanowi więcej, niż 50 ha i nie przewyższa 100 ha, to stawka dodatkowa wynosi 30 złotych; za każde dalsze całe lub rozpoczęte 50 ha obszaru dolicza się po 15 złotych.

§ 5. Jeżeli ilość działek (gospodarstw) jest większa niż 5, to do stawki zasadniczej dolicza się po 4 zł. za każdą dalszą działkę.

§ 6. Jeżeli sąd, właściwy do rozpoznania sprawy, znajduje się poza siedzibą urzędu wojewódzkiego, to stawka dodatkowa wynosi po 36 zł. za każdą rozprawę sądową; jeżeli rozprawa trwa dłużej niż 1 dzień, dolicza się ponadto po 12 zł. za każdy cały lub rozpoczęty dzień, poczynając od drugiego dnia rozprawy.

§ 7. (1) Jeżeli w związku z opracowaniem projektu podziału i segregacji obciążeń delegat urzędu wojewódzkiego przeprowadził na miejscu szacunek nieruchomości, to stawka dodatkowa wynosi 40 zł.; jeżeli czynności szacunkowe delegata urzędu wojewódzkiego trwały dłużej niż 1 dzień, dolicza się ponad-

to po 12 zł. za każdy cały lub rozpoczęty dzień tych czynności, poczynając od dnia drugiego.

(2) Jeżeli do przeprowadzenia lub współdziałania w przeprowadzeniu szacunku powołano rzeczoznawcę, to do stawki zasadniczej dolicza się stawkę dodatkową w wysokości wynagrodzenia rzeczoznawcy.

§ 8. Jeżeli urząd wojewódzki opłacił koszty sądowe, to do stawki zasadniczej dolicza się stawkę dodatkową w wysokości faktycznego wydatku urzędu.

§ 9. W przypadkach, w których przed wejściem w życie rozporządzenia niniejszego urząd wojewódzki złożył już sądowi wykaz kosztów, poniesionych w związku z czynnościami przygotowawczemi i postępowaniem, przewidzianem w ustawach o uregulowaniu prawa własności (stanu hipotecznego) gruntów, oddanych w drodze parcelacji w posiadanie nabywców — obowiązują dotychczasowe normy liczenia tych kosztów.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 1 września 1932 r. w sprawie kosztów, związanych z uregulowaniem prawa własności gruntów, oddanych w drodze parcelacji w posiadanie nabywców (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 693).

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski.*

(Dz. U. R. P. z 15.XI.35 r. Nr. 82, poz. 508).

106.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 20 listopada 1935 r.

o zezwoleniu na polowanie na łanie i cielęta jelenia i daniela oraz na sarny-kozy i koźlęta w województwach poznańskiem i pomorskiem.

Na podstawie art .51 ust. 1 pkt. e) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1927 r. o prawie łowieckiem (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 934) w brzmieniu, ustalonem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 622) zarządzam co następuje:

§ 1. Na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego zezwala się polować:

na łanie i cielęta jelenia w okresie od 1 grudnia do 28 lutego,

na łanie i cielęta daniela w okresie od 1 stycznia do 28 lutego,

oraz na sarny-kozy i koźlęta w okresie od 1 stycznia do 15 marca.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1935 r. i obowiązuje do dnia 31 grudnia 1936 r.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski.*

(Dz. U. R. P. z 28.XI.35 r. Nr. 86, poz. 535).

107.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 20 listopada 1935 r.

o ochronie niektórych zwierząt łownych.

Na podstawie art. 51 ust. 1 pkt. a), b) i c) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1927 r. o prawie łowieckiem (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 934) w brzmieniu, ustalonem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 622) zarządzam co następuje:

§ 1. Czas ochronny, ustalony w art. 49 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1927 r. o prawie łowieckiem, rozszerza się tak, że obejmuje on:

dla danieli-rogaczy okres od 1 grudnia do 15 października,

dla sarn-kozłów w województwach poznańskiem i pomorskiem okres od 1 października do 31 maja i od 16 lipca do 15 sierpnia, w województwach: krakowskiem, lwowskiem, stanisławowskiem i tarnopolskiem okres od 1 lutego do 31 maja, w województwach zaś pozostałych okres od 1 lutego do 15 maja,

dla zajęcy-szaraków w województwach poznańskiem i pomorskiem okres od 1 stycznia do 15 października, w województwach: wileńskiem, nowogródzkiem i poleskiem okres od 1 lutego do 31 października, w województwach zaś pozostałych okres od dnia 1 lutego do 15 października,

dla bażantów-kogutów okres od 1 marca do 15 października,

dla dzikich kaczorów okres od 1 czerwca do 15 lipca,

dla dzikich kaczek (samic i młodych) oraz innego ptactwa wodnego i błotnego okres od 1 stycznia do 15 lipca,

dla puhaczy w województwie wileńskiem okres od 1 marca do 15 września, w województwach zaś pozostałych okres od 1 lutego do 31 października.

§ 2. Zabrania się całkowicie polowania na łosie-byki, dropie i dropie-kamionki (strepety).

§ 3. Wprowadza się czas ochronny dla:

dzików od 1 marca do 30 czerwca,
niedźwiedzi od 16 stycznia do 15 grudnia,
rysi od 1 marca do 31 grudnia,
żbików od 1 lutego do 30 września,
kun leśnych (tumaków) od 1 marca do 30 września,
norek od 1 lutego do 31 grudnia.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1936 r. i obowiązuje do dnia 31 grudnia 1938 r. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 12 listopada 1934 r. o wprowadzeniu czasu ochronnego dla niektórych zwierząt łownych (Dz. U. R. P. Nr. 104, poz. 930).

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski.*

(Dz. U. R. P. z 28.XI.35 r. Nr. 86, poz. 536).

108.

PISMO MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH.

do P. Dyrektora Państwowego Instytutu Naukowego Gospodarstwa Wiejskiego w Puławach.

Nr. B. P. XI—5/3 z dnia 24 października 1935 r.

w sprawie zmian organizacyjnych w Instytucie.

Na podstawie § 5 Statutu Państwowego Instytutu Naukowego Gospodarstwa Wiejskiego (załącznik do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 lipca 1927 r. — Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 586) oraz zgodnie z uchwałą Rady Naukowej Instytutu z dnia 28 czerwca 1935 r. wprowadzam następujące zmiany organizacyjne w powyższym Instytucie:

Znoszę: 1) Wydział Hodowli Roślin, 2) Dział Hodowli i Genetyki Zbóż, 3) Wydział Chemji Rolnej, 4) Stację Botaniczno-Rolniczą we Lwowie.

Tworzę Wydział Rolniczy, który dzieli się na:

1) Dział Roślin Pastewnych i Przemysłowych, przy którym zostaje utworzony Poddział Roślin Okopowych i Poddział Hodowli Tytoniu;

2) Dział Roślin Zbożowych;

3) Dział Uprawy Łąk i Pastwisk (z siedzibą we Lwowie), przy którym zostaje utworzony Zakład Oceny Nasion;

4) Dział Chemji Roślinnej (z siedzibą w Bydgoszczy), przy którym zostaje utworzony Poddział Biochemiczny (z siedzibą w Puławach);

5) Dział Mikrobiologji Rolniczej;

6) Dział Uprawy i Nawożenia;

7) Zakład Praktycznej Hodowli Roślin, który pod względem organizacyjnym jest równorzędny z Działem.

Uruchomienie wspomnianych w ustępie poprzednim jednostek organizacyjnych może nastąpić niezwłocznie z wyjątkiem Działu Uprawy i Nawożenia, którego zorganizowanie będzie mogło nastąpić po uzyskaniu dodatkowo mej zgody.

Na utworzenie Poddziału Statystyczno - Metodycznego w Dziale Roślin Zbożowych nie mogę obecnie wyrazić zgody z uwagi na brak na ten cel kredytów.

Minister *(—) Jul. Poniatowski.*

109.

PISMO OKÓLNE MINISTRA ROLNICTWA i R. R.

Nr. BP. XI-3/31 z dnia 7 listopada 1935 r.

w sprawie informowania interesantów w starostwach.

W centrali Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych zwracają od pewnego czasu uwagę dość liczne wypadki zgłaszania się drobnych rolników z odległych nieraz miejscowości w sprawach związanych z przebudową ustroju rolnego, a należących do właściwości podległych organów. Zgłaszającym się, jak to wynika z przeprowadzanych z nimi rozmów, chodzi nietyle o wpływanie na korzystny dla nich sposób załatwienia sprawy, ile o uzyskanie zwyczajnych wskazówek i pouczeń w żywotnych dla nich zagadnieniach agrarnych, np. w sprawie możliwości nabycia gruntu z parcelacji, uzyskania na ten cel pożyczki z funduszów publicznych, oddłużenia i t. p.

Przytoczone wyżej wypadki, powodujące dla rolników zbędne koszty i odrywające od pracy urzędników centrali, pochodzą najczęściej stąd, że niektórzy komisarze ziemscy zaniedbują swe obowiązki w zakresie informowania interesantów, względnie odnoszą się do nich w sposób niewłaściwy, odbierając w ten sposób zainteresowanym zaufanie do urzędów niższych instancyj.

Uważając tego rodzaju stan rzeczy za niedopuszczalny, proszę Pana Wojewodę o wydanie następujących zarządzeń:

1) Jak to Ministerstwo ustaliło już w zarządzeniu swem z dnia 17 lutego 1934 r. Nr. BP. A. IV-1/a/9 (Dziennik Urzędowy M-stwa Roln. i R. R. Nr. 5, poz. 38), każdy komisarz ziemski musi bezwzględnie, przynajmniej 1 dzień w tygodniu, przeznaczyć na urzędowanie i przyjmowanie interesantów w starostwie, w którem został ustanowiony. Również w innych dniach, poza wyznaczonemi do przyjęć, nie można odmówić przyjmowania, w godzinach wyznaczonych, interesantów. Jeżeli komisarz ziemski obejmuje swą działalnością dwa lub wię-

cej powiatów, wówczas powinien on oprócz przyjmowania interesantów we wspomnianem ostatnio starostwie — w zależności od potrzeby i w granicach możliwości — przeznaczyć odpowiednią ilość dni w tygodniu, względnie w miesiącu na załatwianie interesantów również w innych starostwach.

W starostwach, w których niema osobnego komisarza ziemskiego, lub w których komisarz ten nie posiada pomocnika (podkomisarza ziemskiego, sekretarza), musi być również zorganizowana obsługa informacyjna interesantów, zgłaszających się poza dniami przyjęć lub w czasie nieobecności komisarza. W tego rodzaju mianowicie starostwach, w związku z postanowieniami pkt. 9 przytoczonego poprzednio zarządzenia Ministerstwa z dnia 17 lutego 1934 r. winien być wyznaczony odpowiedni urzędnik referatu prawno-administracyjnego starostwa, którego zadaniem będzie udzielanie wspomnianym ostatnio interesantom ogólnych informacyj, zwłaszcza w sprawach stale występujących w powiecie, np. zezwoleń na przewłaszczenie gruntów. W sprawach więcej zawiłych urzędnik ten winien skierować interesanta do właściwego komisarza ziemskiego, podając dzień i miejsce przyjęć. W tym celu komisarze ziemscy, o których mowa, winni pozostawać w stałym kontakcie z odnośnymi urzędnikami referatów prawno-administracyjnych starostw oraz informować tych urzędników co do rodzaju spraw agrarnych, występujących na terenie danych powiatów, oraz pouczać ich, w jakich sprawach i w jaki sposób winni objaśniać interesantów.

W celu usprawnienia pracy w starostwach, w których niema osobnego komisarza ziemskiego, zechce Pan Wojewoda wykorzystać w należytym zakresie postanowienia pkt. 9 wspomnianego poprzednio zarządzenia Ministerstwa z dnia 17 lutego 1934 r., zezwalającego na załatwianie w takich starostwach niektórych spraw agrarnych oznaczonych zarządzeniem Pana Wojewody — przez referaty prawno administracyjne.

2) Miejsce i czas, przeznaczone na informowanie interesantów, należy podać odpowiednio do wiadomości publicznej.

Na drzwiach lokali urzędowych komisarzy ziemskich powinny być umieszczone widoczne tabliczki, wskazujące godziny przyjmowania interesantów.

3) Zakres informowania interesantów winnien być możliwie najszerszy i odbywać się w atmosferze pełnej życzliwości do zgłaszających się i zrozumienia ich potrzeb. Również przy wyjazdach na teren komisarz ziemski nie powinien ograniczać się do spełniania ściśle urzędowych funkcyj, lecz w granicach możliwości służyć zainteresowanym radami i wskazówkami w sprawach związanych z przebudową ustroju rolnego.

W ogólności komisarz ziemski musi dokładać starań, aby swą działalnością wzbudzać u zainteresowanych rolników szczególne zaufanie.

4) PP. Starostowie winni czuwać nad należytą obsługą informacyjną interesantów przez komisarzy ziemskich i w tym celu zastrzec sobie, aby komisarze ci referowali im w ogólnym zarysie zgłoszone przez interesantów, zwłaszcza w dniach przyjęć, prośby i skargi, gdyż w ten sposób PP. Starostowie będą mieli najlepszą sposobność zapoznania się z potrzebami agrarnemi w swym powiecie.

5) Niniejsze zarządzenie ma analogiczne zastosowanie do komisarzy ochrony lasów i powiatowych lekarzy weterynaryjnych, z uwzględnieniem ich odrębności służbowych.

Zaznaczam, że przykładam szczególną wagę do należytego informowania i postępowania podległych mi organów w starostwach powiatowych w stosunku do interesantów i w razie stwierdzonych pod tym względem uchybień, będę winnych pociągał do odpowiedzialności.

Minister *(—) Jul. Poniatowski.*

Otrzymują wszyscy PP. Wojewodowie.

110.

PISMO OKÓLNE MINISTERSTWA R. i R. R.

Nr. L. IV—2/9 z dnia 23 listopada 1935 r.

Sprawa: wydawanie kart łowieckich a podatek samorządowy od polowania.

W związku z zapytaniem jednego z Urzędów Wojewódzkich Ministerstwo — po porozumieniu się z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych — wyjaśnia, że wydanie karty łowieckiej nie może być uzależnione od uiszczenia samorządowego podatku od polowania, gdyż byłoby to sprzeczne z art. 28 i 29 prawa łowieckiego (Dz. U. R. P. z 1927 r., poz. 934), które wyczerpująco wymieniają przypadki, w których należy, względnie można odmówić wydania karty łowieckiej. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 23.XI.1932 r. (Dz. U. R. P., poz. 937) uzależnia w art. 99 tylko *wykonywanie* prawa polowania od opłaty wspomnianego podatku. Wykonywanie zaś prawa polowania nie jest równoznaczne z uzyskaniem karty łowieckiej. Załączając odpowiednią ilość egzemplarzy niniejszego pisma, Ministerstwo prosi o rozesłanie ich pp. Starostom.

Otrzymują: wszystkie Urzędy Wojewódzkie z wyjątkiem Śląskiego.

Dyrektor Departamentu
(—) Rudnicki.

POZA WYŻEJ WYMIENIONEMI UKAZAŁY SIĘ NASTĘPUJĄCE USTAWY, DEKRETY I ROZPORZĄDZENIA:

Dekret Prezydenta R. P. z dnia 14 listopada 1935 r. w sprawie zmiany ustawy z dn. 24 marca 1933 r. o ułatwieniach dla instytucyj kredytowych, przyznających dłużnikom ulgi w zakresie wierzytelności rolniczych (Dz. U. R. P. z 15.XI.35 r. Nr. 82, poz. 507).

Dekret Prezydenta R. P. z dn. 27 listopada 1935 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Prezydenta R. P. z dn. 13 września 1927 r. o opodatkowaniu cukru. (Dz. U. R. P. z 28.XI.35 r. Nr. 86, poz. 531).

Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dn. 16 października 1935 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych o uznaniu żółwia za gatunek ochronny. (Dz. U. R. P. z 6.XI.35 r. Nr. 80, poz. 498).

Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dn. 30 października 1935 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych o określaniu wartości naturaljów, wchodzących w skład zarobku pracowników rolnych. (Dz. U. R. P. z 18.XI.35 r. Nr. 83 (poz. 514).

Instrukcja Ministra Opieki Społecznej z dn. 30 października 1935 r., wydana w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie sposobu ustalania przeciętnych zarobków pracowników rolnych. (Monit. Pols. z 6.XI.35 r. Nr. 255, poz. 302).

Obwieszczenie Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 7 listopada 1935 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o wykazie instytucyj, za których pośrednictwem będą wydawane zaświadczenia Ministerstwa Przemysłu i Handlu na bezcłowy wywóz pierza i puchu oraz o trybie postępowania przy wydawaniu tychże zaświadczeń (Monit. Pols. z 8.XI.35 r. Nr. 257, poz. 307).

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 13 listopada 1935 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Zagranicznych, Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Przemysłu i Handlu o ograniczeniach obrotu towarowego z Włochami oraz posiadłościami włoskiemi (Dz. U. R. P. z 15.XI.35 r. Nr. 82, poz. 510).

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 19 listopada 1935 r. w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o zniżce celnej na jądra pestek egzotycznej odmiany moreli t. zw. ghejsi (Dz. U. R. P. z 24.XI.35 r. Nr. 85, poz. 526).

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Orzecznictwo Sądu Najwyższego i Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

Podany w Nr. 9 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Rolnictwa i R. R. z r. 1934 (poz. 81) podział rzeczowy tez z wyroków Sądu Najwyższego i Najwyższego Trybunału Administracyjnego uzupełnia się następującemi działami: XI. Ochrona lasów i XII. Łowiectwo.

Numer niniejszy zawiera zbiór orzecznictwa w zakresie tych dwóch działów, przyczem odnoszą się do niego wszystkie wyjaśnienia i uwagi, podane w wymienionym Numerze 9-ym Dziennika.

XI. Ochrona lasów.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 czerwca 1927 r. o ochronie lasów niestanowiących własności Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 504). Jednolity tekst (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 111, poz. 932).

1) N. T. A. 1407/28 — 4.IX.1930 r. art. 2.

Przepis art. 2 lit. a rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 24 czerwca 1927 poz. 504 Dz. Ust. zawiera ograniczenie swobodnego uznania władzy w kierunku udzielenia zezwolenia na zmianę uprawy leśnej, a nie w kierunku odmowy udzielenia takiego zezwolenia. Zb. Wyr. N. T. A. Dział A. Rok 1930. Nr. 271 A.

2) N. T. A. 826/29 — 30.X.1930 r. ust. 2 art. 10

Zarzut, że przy zatwierdzeniu programu gospodarczego lasu niesłusznie z punktu widzenia gospodarczego zmieniono praktykowaną dotychczas kolej rębności, dotyczy celowości orzeczenia władzy i, jako taki, nie podlega rozważaniu przez Trybunał. Zb. Wyr. N. T. A. Dział A. Rok 1930. Nr. 299 A.

3) N. T. A. 3120/28 — 13.XI.1930 r. art. 2.

Okoliczność, że właściciel lasu zrzeka się wyrębu na terenach, co do których zezwolenie już poprzednio uzyskał, nie stwarza jeszcze obowiązku dla władzy udzielenia wzamian zezwolenia na wyrąb lasu na innych terenach. Zb. Wyr. N. T. A. Dział A. Rok 1930. Nr. 304 A.

4) S. N. II.2K.1935/30 — 30.XII.1930 r.

Jeżeli grunt leśny stanowi własność jednej osoby, jest zaś w posiadaniu innej osoby, to na obu tych osobach ciąży obowiązek przestrzegania nakazów i zakazów, zawartych w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 czerwca 1927 r. poz. 504, natomiast zarządzenia władz, wydane na podstawie rzeczonego rozporządzenia, obowiązują zasadniczo tylko te osoby, którym zarządzenie zostało zakomunikowane. Zb. Orzeczeń Izby Drugiej (Karnej) S. N. z 1931 r. Nr. 228.

5) S. N. II.1K.199/31—13—16.IV.1931 r. art. 14

Art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24.VI.1927 r. o zagospodarowaniu lasów (poz. 504/27), jako przepis wyjątkowy, wykładni rozciągłej nie ulega.

> Z uzasadnienia: Art. 14 zezwalający w drodze wyjątku na użytkowanie lasu w sposób odmienny, niż to jest wskazane w art. 8—11 tegoż rozporządzenia, przyczem wyraźnie zaznacza, że dotyczy to tylko wywrotów, złomów i posuszu. Rzeczony więc przepis, jako wyjątkowy i zawierający nie przykładowe, lecz ścisłe wyliczenie

przypadków, dopuszczających korzystanie z użytków przygodnych, nie może ulegać rozciągłej wykładni.

Zb. Orzeczeń Izby Drugiej (Karnej) S. N. z 1931 r. Nr. 302.

6) S. N. II.3K.203/31—13.IV.1931 r. art. 8, 9, 12 i 14.

Z przepisów art. 8, 9, 12 i 14 rozp. Prezydenta R. P. z 24.VI. 1927 Nr. 57 p. 504 D. U. R. P. wynika, iż czyszczenie lasu, jeżeli nie ograniczą się do usuwania suszu, złomów i wywrotów, lecz polega na cięciu bądź całych zdrowych drzew, bądź takichże konarów lub gałęzi, wymaga zatwierdzenia właściwej władzy państwowej. Zb. Orzeczeń Izby Drugiej (Karnej) S. N. z 1931 r. Nr. 338.

7) N. T. A. 3853/29 — 2.X.1931 r. art. 18.

Władza może ograniczyć zamierzone przez właściciela lasów wycięcie drzew, mające na celu zapobieżenie rozmnażania się owadów leśnych i ich tępienie, opierając się jedynie na przepisach art. 18 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 24-o czerwca 1927 r. poz. 504 Dz. Ust. — Zb. Wyr. N. T. A. Dział A. Rok 1931. Nr. 433 A.

8) N. T. A. 5080/29 — 16.XI.1931 r. pkt. d art. 19.

Przepisy art. 44 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o postępowaniu administracyjnem z 22 marca 1928, poz. 341 Dz. Ust. nie mają zastosowania do wypadków, dotyczących uznania lasu za ochronny ze względu na specjalne znaczenie tegoż dla obrony Państwa, t. j. z punktu d art. 19 rozporządzenia Prezydenta z 24 czerwca 1927 poz. 504 Dz. Ust. — Zb. Wyr. N. T. A. Dział A. Rok 1931. Nr. 455 A.

9) S. N. II. 4K. 732/31—27.XI.1931 r.

Komisarz ochrony lasów jest uprawniony do wszczęcia postępowania imieniem starostwa w sprawach, określonych rozporządzeniem o zagospodarowaniu lasów z 24 czerwca 1927, poz. 504; spisanie protokółu przez rzeczonego komisarza przerywa przedawnienie ścigania. Zb. Orzeczeń Izby Drugiej (Karnej) S. N. z 1932 r. Nr. 38.

10) S. N. II.3K.23/32—25/26.II.1932 r. art. 14 i 42.

Częściowo uschłe drzewo jest równoznaczne z posuszem w sensie art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 24 czerwca 1927 r. o zagospodarowaniu lasów, niestanowiących własności Państwa (Dz. Ust. poz. 504/27) tylko wówczas, gdy drzewo było bezwzględnie nie do uratowania i bezwarunkowo w najbliższym czasie musiało ulec zupełnemu uschnięciu.

Dla istoty wykroczenia z art. 42 rozp. Prezydenta Rzplitej z 24 czerwca 1927 r. nie ma w myśl § 238 austr. u. k. żadnego znaczenia okoliczność, iż ani nie zachodził zły zamiar, ani też żadna nie wynikła szkoda.

Błąd co do okoliczności, czy pewne cięcie mogło być dokonane, pomimo że nie zostało przewidziane w planie gospodarczym, uważać należy za błąd co do prawa karnego, który sprawcy nie usprawiedliwia.

Zb. Orzeczeń Izby Drugiej (Karnej) S. N. z 1932 r. Nr. 100.

1) N. T. A. 1976/30—30.V.1932 r. art. 51.

Przepis art. 51 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 24 czerwca 1927, poz. 504 Dz. Ust. nie ma zastosowania do tych wypadków, w których władze leśne wydały w swoim czasie zarządzenia, dotyczące zalesienia, i te nie zostały w drodze instancji uchylone. Zb. Wyr. N. T. A. Dział A. Rok 1932. Nr. 550 A.

12) S. N. II. 4K.578/32 — 5 i 12.VIII.1932 r. art. 42.

Czynność określona w art. 42 rozp. z 24 czerwca 1927 r. o zagospodarowaniu lasów niestanowiących własności Państwa (Dz. Ust. poz. 504), może się stać bezprawna bądź przez to, że narusza zakaz zawarty w etacie rocznym wyrębu, bądź przez to, że narusza zakaz zawarty w zakreślonym etacie sumarycznym wyrębu, rozciągającym się na cały okres, na który plan gospodarstwa leśnego został zatwierdzony. Zb. Orzeczeń S. N. Izby Drugiej (Karnej) z 1932 r. Nr. 198.

13) S. N. II.3K.723/32—29.IX.1932 r. art. 42.

Nabywca lasu, dokonywujący wyrębu bez upewnienia się, czy sprzedawca będący właścicielem lasu posiada zezwolenie na wyrąb, dopuszcza się czynu nieostrożnego i ściąga na siebie odpowiedzialność z art. 42 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z 24 czerwca 1927 r. Dz. Ust. Nr. 57, poz. 504). Zb. Orzeczeń S. N. Izby Drugiej (Karnej) z 1932 r. Nr. 217.

14) S. N. 3K.671/34—26.VI.1934 r. art. 2.

Przepis art. 2 ustęp ostatni rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z 24 czerw. 1927 r. o ochronie lasów (Dz. Ust. poz. 932/32) ma wtedy zastosowanie, jeżeli cel realizowany przez ustawę o reformie rolnej (por. art. 1 ustawy z 28 grudnia 1925, Dz. Ust. poz. 1/26), t. j. stworzenie samoistnego gospodarstwa rolnego, nie mógłby być inaczej osiągnięty, jak tylko przez zmianę uprawy leśnej na rolną. Zb. Orzeczeń S. N. Orzeczenia Izby Karnej. Zeszyt I z 1935 r. Nr. 28.

15) S. N. 2K.832/34—13.IX.1934 r. art. 40

Przepis art. 40 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z 24-go czerwca 1927 r. o ochronie lasów, niestanowiących własności Państwa (Dz. Ust. poz. 932/32), przewiduje wszelkie bezprawne, — a więc nieprzewidziane w planie urządzenia gospodarstw leśnych lub w programie gospodarczym i dokonane bez zezwolenia właściwej władzy — cięcie drzewa, bez względu na jego cel (art. 9, 10 i 14 cyt. rozp.).

Powołane rozporządzenie, poza końcową częścią art. 2, nie przewiduje, aby zezwolenie na parcelację lasu zastępowało ze-

zwolenie właściwej władzy na wyrąb lasu w przypadkach, gdy ustawa zezwolenia takiego wymaga.

Zb. Orzeczeń S. N. Orzeczenia Izby Karnej. Zeszyt II z 1935 r. Nr. 82.

16) S. N. 3K.1597/34 — 4.I.1935 r. art. 38.

Odpowiedzialności z art. 38 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z 24 czerwca 1927 r. (Dz. Ust. poz. 932/32) o ochronie lasów niestanowiących własności Państwa ulega właściciel lasu niezależnie od tego, czy był sprawcą jego wyrębu.

Obowiązek ponownego zalesienia gruntów leśnych, pozbawionych drzewostanów, ma zgodnie z art. 5 rozp. charakter powszechny i powstaje z chwilą samego pozbawienia gruntu leśnego drzewostanu niezależnie od wydania nakazu.

Zb. Orzeczeń S. N. Orzeczenia Izby Karnej. Zeszyt VIII z 1935 r. Nr. 316.

XII. Łowiectwo.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1927 r. o prawie łowieckiem (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 934).

1) N. T. A. 8716/33 — 14.VI.1935 r. art. 31.

Z przepisu art. 31 prawa łowickiego (Dz. Ust. 1927, poz. 934) nie wynika, by odebranie dzierżawcy polowania karty łowieckiej skutkowało z mocy samego prawa unieważnienie umowy dzierżawnej, lub też pozbawiało go samo przez się możności dzierżawienia nadal polowania. Ponieważ umowa o dzierżawę polowania jest umową prywatno-prawną, przeto uznanie jej za rozwiązaną z winy dzierżawcy należy do kompetencji sądów powszechnych (nie zaś władzy administracyjnej) także wówczas, gdy żądanie uznania umowy za nieważną opiera się na art. 31 prawa łowickiego. (Teza).

Warszawskie Zakłady Graficzne, Wilcza 60, tel. 893-47.